

c. 802—803

Post haec et^a teneas caelestia regna beatus
 Cum sanctis pariter semper in arce^b poli.
 5 Multiplici Christus reddat tibi munera mitis,
 In me quot^c bonitas contulit ecce tua.
 Gramina quot^d tellus habeat, vel litus harenas,
 Tot, miserante Deo, David, habeto vale.
 Inclitus aeternis^e David feliciter annis,
 10 In Christo meritis vivat ubique sacris.

239.

Alcvinus Arnonem archiepiscopum Salisburgensem ad se Turonos venire cupit, cum ipse infirmus palatium adire nequeat. De animae suae salute amicum consulere vult. 10
 c. 802—803.

Codd. H fol. 60—61, S 1 fol. 136'—138' (S 1 fol. 39'—42').*

Edd. M 15, F 108, J 194. — Migne col. 386.

DOMINO MERITO AMABILI AQUILAE PRAESULI^a PIO PACIFICO ALBINUS SALUTEM.

Perpetua caritas occasionem semper inveniet salutationis ad amicum, ut gaudeat 15
 in lectione litterarum animus fidelis, cui non est datum in praesentia laetari^b oculorum.
 Sed melior est fidelis animi aspectus in caritate omni intuitu pupillarum. Ideo animo
 spiritaliter Deus inspiciendus est, non oculis carnalibus, quos communes habemus cum
 vermiculis: cuius visio vera^c est beatitudo, quae sanctis promittitur in sempiterna
 gloria, a qua tolluntur impii, ne videant gloriam Dei. Ad hanc perpetuae beatitudinis 20
 visionem nos^d invicem exhortemur, quia frater a fratre adiutus^e civitas est firma.
 Prov. 18, 19.

Tamen si haec vera, quae dixi de animi visione, valde vera videri^f debeant,
 quoddam mihi dispendium esse in absentia^g faciei vestrae video, non propter nigros
 in capite capillos, sed propter oculos dulcissimos^h 1, et amabilem caritatis loquelam,
 quam inter nos fideliter habere consuevimus. Ego siquidem vocatus ad palatium, 25
 propter infirmitatem corpusculi mei venire nequeo², te spectans vita comite in domo
 Dei et sancti Martini. Si quoquo modo desiderium hoc mihi amabile Deo miserante
 evenireⁱ valeat^k, antequam rumpatur vitta aurea, et conteratur rota super fontem,
 et eat homo exterior in domum aeternitatis suae plangentibus^l circa eum amicis; et
 spiritus revertatur ad iudicium illius, qui dedit eum. 30
 Eccle. 12, 6, 7.

Huius vero iudicii terrore totus contremesco saecularisque negotii deposito onere
 Deo soli servire licet pigro corde et inposito^m gradu eligam, ne me minus paratum dies
 illa per omnia inveniatⁿ. Sed Deo miserante vitae comite vulnera, quae huius
 saeculi miseria mihi infeliciter^o inflixerat, secundum consilia vestrae sanctitatis mederi
 adgrediar: hisque transactis inter nos consiliis, quod sine lacrimis non dico, ultimum 35
 vale fiat inter Aquilam et Albinum³. Et ego perpetualiter tuis sanctissimis corro-
 boratus^p consiliis atque orationibus spectans spectabo in loco praefinito, quando
 revertatur dominus meus a nuptiis pulsare ianuam, an custodem domus vigilantem

^a) ut *L.* ^b) semper mare *L.* ^c) quod *T, L.* ^d) quod *L.* ^e) aeternus *T.*

239. ^a) *om. H.* ^b) laetare *S 1.* ^c) omnis *S 1.* ^d) vos *H.* ^e) iuvatus *S 1;* iuventus *H.* 40

^f) videre *H, S 1.* ^g) absentiae *H.* ^h) dulces *H.* ⁱ) evinire *S 1.* ^k) valent *H;* ad invicem con-
 templari *add. S 1*.* ^l) plangentibus — amicis *om. H.* ^m) impos. *S 1.* ⁿ) inveniet *H, S 1.* ^o) *om. H.*
^p) corroporatus *H.*

1) *Cf. supra p. 321 n. 5.* 2) *Cf. infra p. 388 ep. 242: Vocatus fui ad dominum meum David, sed infirmitate tardatus non veni.* 3) *Cf. ep. 265.* 45